

Els Segadors

Lletra antiga

Ai ditxosa Catalunya / qui t'ha vista rica i plena!
Ara el rei nostre senyor / declarada ens té la guerra.
Lo gran comte d'Olivar / sempre li burxa l'aurella:
"Ara és hora, nostre rei, / ara és hora que fem guerra".
Contra de los catalans / ja ho vegeu quina n'han feta:
seguiren viles i llocs / fins al lloc de Riudarenes,
n'han cremada una església / que Santa Coloma es deia,
cremen albes i casulles / los calzes i les patenes.
I el Santíssim Sagrament / alabat sigui per sempre.
Mataren un sacerdot / mentres que la missa deia.
Mataren un cavaller / a la porta de l'iglésia,
Don Lluís de Furrià / i els àngels li fan gran festa.
El pa que no era blanc / deien que era massa negre,
lo daven an els cavalls / sols per assolar la terra.
Lo vi que no era bo / etgegaven les aixetes,
lo tiraven pels carrers / sols per a regar la terra.
A presència dels seus pares / deshonoraven les donzelles.
En daven part al virrei / del mal que aquells soldats feien:
"Llicència els he donat io / molta més se'n poden pendre".
A vista de tot això / s'és esvalotat la terra.
Entraren a Barcelona / mil persones forasteres,
entren com a segadors / com érem a temps de sega.
De tres guàrdies que n'hi ha / ja n'han morta la primera.
En mataren el virrei / a l'entrant de la galera.
Mataren els diputats / i els jutges de l'Audiència.
Anaren a la presó / donen llibertat als presos.
Lo bisbe els va beneir / amb la mà dreta i esquerra:
"Ont és vostre capità, / a ont és la vostra bandera?"
Varen treure el bon Jesús / tot cobert amb un vel negre:
"Aquí és nostre capità / aquí és nostra bandera.
A les armes catalans / que us han declarat la guerra".